

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 5. 10. 1956, sp. zn. Cz 389/56

Číslo: 54/1957

Právní věta:

Hlediska rozhodná pro povolení splátek na nedoplatky zadržného výživného.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.10.1956

Spisová značka: Cz 389/56

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Děti - výživné, Splátky

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud civilní v Praze usnesením ze dne 1. srpna 1955 uložil otci nezletilé Ivanky G., nar. 16. ledna 1950, aby platil na výživu nezletilé od 16. ledna 1950 do 1. října 1950 200 Kčs, od 15. října 1951 do 15. prosince 1951 220 Kčs, od 16. prosince 1951 do 3. srpna 1954 250 Kčs a od 31. srpna 1954 nadále 270 Kčs. V odůvodnění uvedl, že otec od 1. února 1950 do 30. září 1950 měl plat 901 Kčs měsíčně. Od října 1950 do 15. října byl v základní vojenské službě bez platu. Od 15. října 1951 se stal vojákem z povolání. Otec je ženat a má dvě děti, předtím podporoval matku, která dne 13. května 1953 zemřela. Matka byla zaměstnána do 12. prosince 1950 s příjmem 500 - 1000 Kčs měsíčně.

Krajský soud v Praze vyhověl stížnosti otce a nepřiznal nezletilé výživné za dobu od 16. ledna 1950 do 1. října 1950. Pro částky výživného splatného do 8. srpna 1955 povolil měsíční splátky po 30 Kčs. V odůvodnění uvedl, že před vydáním občanského soudního řádu, t. j. před 1. lednem 1951 nelze přiznat výživné za dobu před podáním návrhu. Výši výživného shledal soud přiměřenou. Ježto dospělé výživné představuje několikanásobnou pohledávku, nemohl by je otec zaplatit bez ohrožení výživy vlastní rodiny a proto povolil splátky.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem, že uvedeným usnesením krajského soudu byl porušen zákon, pokud jím byly povoleny splátky na zaplacení dlužného výživného po 30 Kčs měsíčně.

Odůvodnění:

Podle § 151 odst. 2 o. s. ř. může soud v odůvodněných případech vyslovit, že závazek má být splněn ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí. Plnění závazku ve splátkách má tedy dlužníku umožnit, aby podle svých životních a sociálních poměrů mohl dostát svým povinnostem. Není pochyby o tom, že otec nemůže zaplatit najednou celý dluh, který k 1. srpnu 1955 činil 11.555 Kčs. Při určení výše splátek je však přihlížet k poměrům otce, ale i k poměrům dítěte. Splácení dluhu po 30 Kčs měsíčně, jak určil krajský soud, by trvalo 32 let, tedy přesáhlo by daleko dobu zletilosti dítěte, jemuž v době rozhodnutí bylo více než 5 let.

Nezletilci nesmí být na újmu, že vznikl tak vysoký nedoplatek výživného, a proto nutno stanovit splátky sice s ohledem na poměry otce, zejména jeho další vyživovací povinnosti, ale také i s ohledem na to, že otec dlouhou dobu výživné neplatil. To ovšem nemůže být opatřeno při splátkách stanovených krajským soudem. Při stanovení splátek dlužno vycházet z toho, aby splátky odpovídaly požitkům otce jako vojáka z povolání, i když má otec ještě další vyživovací povinnosti. Mělo být dále přihlédnuto i k tomu, zda otcova manželka nemohla by mu usnadnit plnění jeho vyživovací povinnosti vůči dětem v otcově manželství narozených tím, že splní svou povinnost uloženou jí v §§ 35, 39 zák. o právu rod., totiž pečovat stejně jako otec o výchovu dětí i vlastní výdělečnou činností.

Krajský soud se nezabýval věcí s těchto hledisek a povolením splátek 30 Kčs měsíčně na splatné výživné porušil zákon v §§ 1, 59, 151 odst. 2 o. s. ř., neboť tímto rozhodnutím neposkytl účinnou ochranu nezl. dítěti, pokud jde o jeho nárok na výživné.